

18 DEC 2018

Zorginstituut Nederland

2018.00026

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

n

T

2018062438

Datum 18 december 2018
Betreft Definitief advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2018024149

Onze referentie
2018062438

Uw referentie
201800026

Uw brief van
11 mei 2018

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 11 mei 2018 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten van een artroscopie van de heup, uitgevoerd te Barcelona, Spanje.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd. Op 25 juni 2018 heeft Zorginstituut Nederland het voorlopig advies aan uw commissie verstuurd. Vervolgens heeft uw commissie op 23 november 2018 het hoorzittingsverslag d.d. 31 oktober 2018 en aanvullende stukken aan het Zorginstituut verstuurd met het verzoek om een definitief advies.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op geneeskundige zorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Het voorlopig advies d.d. 25 juni 2018 wordt hieronder voor de volledigheid herhaald.

Voorlopig advies

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Het geschil

Verzoekster heeft zich, na verwijzing door een Nederlandse orthopeed, in 2013 in Spanje laten behandelen vanwege een femoraal-acetabulair impingement (FAI). De heupklachten van verzoekster waren hiermee verholpen. Dit blijkt ook uit een MRI die begin 2016 werd gemaakt en een normaal heupgewricht zonder afwijkingen aan het labrum liet zien. In september 2016 was verzoekster betrokken bij een auto-ongeval, waarna opnieuw heupklachten ontstonden. Verzoekster heeft zich vervolgens in juni 2017 wederom tot de Spaanse orthopeed gewend. Deze heeft geconcludeerd dat verzoekster acuut letsel heeft opgelopen bij het ongeval dat zij heeft gehad en dat dit letsel de oorzaak is van de huidige pijn en functionele beperking die zij ondervindt. De Spaanse arts heeft vastgesteld dat er sprake is van een 'acetabular labral lesion' en een 'posttraumatic acetabular chondropathy'. Naar aanleiding van zijn bevindingen heeft hij een artroscopie voor de linkerheup voorgesteld en een reparatie van de chondrale en kraakbeenringbeschadiging.

Zorginstituut Nederland
Zorg 1

Datum
18 december 2018

Onze referentie
2018062438

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van de artroscopie van de heup afgewezen. Hierbij heeft verweerder onder meer verwezen naar het standpunt van het Zorginstituut (destijds het College voor Zorgverzekeringen, CVZ) van 25 februari 2010 waarin is geconcludeerd dat femoro-acetabulaire chirurgie ter behandeling van FAI niet voldoet aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk.¹ In januari 2018 heeft verzoekster vanwege aanhoudende pijnklachten in de heup alsnog besloten de operatie uit te laten voeren.

Beoordeling

Uit het dossier blijkt dat de Spaanse orthopeed bij verzoekster een traumatisch veroorzaakte labrumlaesie en kraakbeenlaesie in het acetabulum heeft vastgesteld ten gevolge van het auto-ongeval in 2016. Een labrumlaesie kan ontstaan door lang bestaande degeneratie ten gevolge van FAI, maar ook als gevolg van een trauma met directe impact op het heupgewricht.² Bij een labrumscheur die ontstaan is als gevolg van FAI of een trauma, kan een heup-artroscopie plaatsvinden.

Nader onderzoek

Uit de ontvangen informatie kan worden opgemaakt dat verweerder bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van FAI als indicatie voor de behandeling. Er lijkt niet te zijn gekeken naar de indicatie traumatisch veroorzaakte labrumlaesie, hetgeen door de Spaanse orthopeed als diagnose was gesteld. Het is in casu onduidelijk of de heupartroscopie is uitgevoerd vanwege een (recidief) FAI met een samenhangende labrumlaesie of vanwege een traumatisch veroorzaakte labrumlaesie in de heup (die reeds eerder geopereerd is wegens FAI en daarna hersteld leek te zijn). Het Zorginstituut adviseert om hier nader onderzoek naar te doen, waarbij het in de lijn der verwachting ligt dat verweerder onderzoekt of de aangevraagde behandeling op basis van de juiste indicatie voor vergoeding in aanmerking komt.

¹ <https://www.zorginstituutnederland.nl/publicaties/standpunten/2010/02/25/femoro-acetabulaire-chirurgie-ter-behandeling-van-fai-voldoet-niet-aan-het-criterium-van-de-stand-van-de-wetenschap-en-praktijk>.

² De Visser E & Tijssen M. Labrumletsels van het heupgewricht. Ned. Tijdschr. Geneesk. 2013(2). Ned Tijdschr Traumatologie. 2013;2:69-75.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot nader onderzoek.

Zorginstituut Nederland
Zorg I

Definitief advies

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut het hoorzittingsverslag en aanvullende stukken voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Datum
18 december 2018

Onze referentie
2018062438

Casus

In het verslag d.d. 17 juli 2018 gaat verweerder in op het gevraagde nader onderzoek. In het verslag wordt gesteld dat het Zorginstituut heeft gevraagd of een trauma als oorzaak van een femoraal-acetabulair impingement (FAI), dan wel een acetabulaire labrumlaesie in de beoordeling is meegenomen en of de eerdere operatie, die destijds heeft geleid tot herstel, na een nieuw trauma tot een operatie indicatie voor een FAI dan wel acetabulaire labrumlaesie leidt. Verweerder is van oordeel dat voor alle operaties van FAI, dan wel een acetabulaire labrumlaesie, geldt dat chirurgische interventies niet voldoen aan de stand van de wetenschap en praktijk. Verder wordt in het verslag literatuur behandeld waarin de effectiviteit van behandeling van FAI en oorzaken van FAI wordt belicht.

Beoordeling

De medisch adviseur merkt op dat de het gevraagde nader onderzoek uit het voorlopig advies onjuist is opgevat door verweerder. In het voorlopig advies concludeerde de medisch adviseur dat bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van FAI als indicatie voor de behandeling. Nader onderzocht diende te worden of er in het geval van verzoekster sprake kon zijn van de indicatie traumatisch veroorzaakte labrumlaesie, hetgeen door de Spaanse orthopeed als diagnose was gesteld. De medisch adviseur gaat er vanuit dat er een verschil in effectiviteit kan zijn bij arthroscopisch herstel van een labrumscheur die door een trauma is veroorzaakt, versus een labrumscheur die als gevolg van FAI is ontstaan. Literatuur over effectiviteit van arthroscopische behandeling van FAI is dan voor deze casus niet relevant. De vraag wat de precieze indicatie is wordt niet beantwoord door het nader onderzoek van verweerder.

De medisch adviseur kan zich niet vinden in de stelling dat voor alle operaties van FAI, dan wel een acetabulaire labrumlaesie, geldt dat chirurgische interventies niet voldoen aan de stand van de wetenschap en praktijk. Immers niet elke acetabulaire labrumlaesie hangt samen met FAI. De medisch adviseur veronderstelt dat er wellicht verschil kan zijn in de duiding van de effectiviteit van de arthroscopie bij een heuplabrumscheur door trauma (i.c. een auto-ongeval) dan wel door degeneratie ten gevolge van een FAI. De behandeling lijkt hetzelfde bij beide etiologieën, echter de effectiviteit van behandeling en de duiding van die effectiviteit op basis van wetenschappelijk onderzoek kan mogelijk verschillen. Dit kan samenhangen met een verschil in herstelvermogen (na operatie) van het type scheur dat is ontstaan en de mogelijke aanwezigheid van andere afwijkingen in het heupgewricht (bijv. uitgebreidere artrose bij degeneratieve etiologie). Ook het type evidence dat gebruikt kan worden in het onderzoek naar effectiviteit kan verschillen. Bij de degeneratieve etiologie ligt gebruik van RCT's voor de hand,

maar het is de vraag of bij traumatische etiologie RCT's mogelijk zijn en of niet volstaan kan worden met bijv. cohort-onderzoeken van voldoende grootte. Dit dient nader onderzocht te worden.

Zorginstituut Nederland
Zorg 1

In de hoorzitting is de gepubliceerde RCT van Griffin et al. over artroscopische behandeling van FAI (en daardoor veroorzaakte labrumlaesies) besproken.³ Een deel van de discussie ging over de vraag of deze studie voldoende onderbouwing biedt voor het artroscopisch behandelen van FAI. Dat vereist een aparte duiding, waarbij het eerdere standpunt en de daarin geïnccludeerde literatuur mede in beschouwing moet worden genomen, alsmede een nieuwe GRADE beoordeling moet worden uitgevoerd. De medisch adviseur merkt op dat de studie pas recent verschenen is en onderhavige casus in 2016/2017 speelt, waardoor de studie niet meegenomen kan worden bij de beoordeling.

Datum
18 december 2018

Onze referentie
2018062438

Conclusie

De medisch adviseur handhaaft de conclusie uit het voorlopig advies. Vastgesteld dient te worden wat de precieze indicatie-interventie combinatie was (of de oorzaak van de labrumscheur in de heup degeneratief dan wel traumatisch van aard was). Indien de labrumscheur traumatisch van aard was dient verweerder onderzoek te doen naar de onderbouwing (met passend bewijs) van de artroscopische behandeling van een traumatisch veroorzaakte labrumscheur.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande kan het Zorginstituut geen advies geven omdat de indicatie-interventie combinatie onduidelijk is.

Hoogachtend,

.....
Hoofd afdeling Zorg

³ Lancet 2018; 391: 2225-35

27 JUN 2018

Zorginstituut Nederland

2018.00026

> Retouradres Postbus 320, 1110 AH Diemen

Aan de Geschillencommissie van
Stichting Klachten en Geschillen Zorgverzekeringen (SKGZ)
T.a.v. mevrouw mr.
Postbus 291
3700 AG ZEIST

Zorginstituut Nederland
Zorg

Eekholt 4
1112 XH Diemen
Postbus 320
1110 AH Diemen
www.zorginstituutnederland.nl
info@zinl.nl

T +31 (0)20 797 85 55

Contactpersoon

2018031865

Datum 25 juni 2018
Betreft Advies als bedoeld in artikel 114 Zorgverzekeringswet

Zaaknummer
2018024149

Onze referentie
2018031865

Uw referentie
201800026

Uw brief van
11 mei 2018

Geachte voorzitter, commissie,

U hebt op 11 mei 2018 aan Zorginstituut Nederland (het Zorginstituut) advies gevraagd als bedoeld in artikel 114, derde lid Zorgverzekeringswet (Zvw). Verzoekster en verweerder hebben een geschil over de vergoeding van de kosten van een artroscopie van de heup, uitgevoerd te Barcelona, Spanje.

Bij uw adviesaanvraag hebt u ons ook een kopie van het dossier gestuurd, waarna wij op 5 juni 2018 aanvullende stukken hebben ontvangen. Een verslag van de hoorzitting ontbreekt nog. Het Zorginstituut brengt daarom een voorlopig advies uit, dat nog aangepast kan worden als uit het verslag van de hoorzitting nieuwe feiten of omstandigheden naar voren komen.

In de tussen partijen overeengekomen zorgverzekering is de aanspraak op geneeskundige zorg omschreven. Dit komt overeen met hetgeen daarover bij en krachtens de Zorgverzekeringswet is bepaald.

Vooraf merkt het Zorginstituut nog op dat zijn adviestaak beperkt is tot de vraag of verzoekster aanspraak heeft op een verstrekking of een vergoeding op grond van de basisverzekering. Het advies van het Zorginstituut kan dus geen betrekking hebben op een beslissing van verweerder op basis van de aanvullende verzekering of coulance.

Medische beoordeling

Na kennisneming van het geschil heeft het Zorginstituut dit dossier voor een medische beoordeling voorgelegd aan zijn medisch adviseur. Deze heeft de stukken bestudeerd en deelt het volgende mee.

Het geschil

Verzoekster heeft zich, na verwijzing door een Nederlandse orthopeed, in 2013 in Spanje laten behandelen vanwege een femoraal-acetabulair impingement (FAI). De heupklachten van verzoekster waren hiermee verholpen. Dit blijkt ook uit een MRI die begin 2016 werd gemaakt en een normaal heupgewricht zonder afwijkingen aan het labrum liet zien. In september 2016 was verzoekster betrokken bij een auto-ongeval, waarna opnieuw heupklachten ontstonden. Verzoekster heeft zich vervolgens in juni 2017 wederom tot de Spaanse orthopeed gewend. Deze heeft geconcludeerd dat verzoekster acuut letsel heeft opgelopen bij het ongeval dat zij heeft gehad en dat dit letsel de oorzaak is van de huidige pijn en functionele beperking die zij ondervindt. De Spaanse arts heeft vastgesteld dat er sprake is van een 'acetabular labral lesion' en een 'posttraumatic acetabular chondropathy'. Naar aanleiding van zijn bevindingen heeft hij een artroscopie voor de linkerheup voorgesteld en een reparatie van de chondrale en kraakbeenringbeschadiging.

Verweerder heeft de aanvraag tot vergoeding van de artroscopie van de heup afgewezen. Hierbij heeft verweerder onder meer verwezen naar het standpunt van het Zorginstituut (destijds het College voor Zorgverzekeringen, CVZ) van 25 februari 2010 waarin is geconcludeerd dat femoro-acetabulaire chirurgie ter behandeling van FAI niet voldoet aan het criterium van de stand van de wetenschap en praktijk.¹ In januari 2018 heeft verzoekster vanwege aanhoudende pijnklachten in de heup alsnog besloten de operatie uit te laten voeren.

Beoordeling

Uit het dossier blijkt dat de Spaanse orthopeed bij verzoekster een traumatisch veroorzaakte labrumlaesie en kraakbeenlaesie in het acetabulum heeft vastgesteld ten gevolge van het auto-ongeval in 2016. Een labrumlaesie kan ontstaan door lang bestaande degeneratie ten gevolge van FAI, maar ook als gevolg van een trauma met directe impact op het heupgewricht.² Bij een labrumscheur die ontstaan is als gevolg van FAI of een trauma, kan een heup-artroscopie plaatsvinden.

Nader onderzoek

Uit de ontvangen informatie kan worden opgemaakt dat verweerder bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van FAI als indicatie voor de behandeling. Er lijkt niet te zijn gekeken naar de indicatie traumatisch veroorzaakte labrumlaesie, hetgeen door de Spaanse orthopeed als diagnose was gesteld. Het is in casu onduidelijk of de heupartroscopie is uitgevoerd vanwege een (recidief) FAI met een samenhangende labrumlaesie of vanwege een traumatisch veroorzaakte labrumlaesie in de heup (die reeds eerder geopereerd is wegens FAI en daarna hersteld leek te zijn). Het Zorginstituut adviseert om hier nader onderzoek naar te doen, waarbij het in de lijn der verwachting ligt dat verweerder onderzoekt of de aangevraagde behandeling op basis van de juiste indicatie voor vergoeding in aanmerking komt.

¹ <https://www.zorginstituutnederland.nl/publicaties/standpunten/2010/02/25/femoro-acetabulaire-chirurgie-ter-behandeling-van-fai-voldoet-niet-aan-het-criterium-van-de-stand-van-de-wetenschap-en-praktijk>.

² De Visser E & Tijssen M. Labrumletsels van het heupgewricht. Ned. Tijdschr. Geneesk. 2013(2). Ned Tijdschr Traumatologie. 2013;2:69-75.

Het advies

Het Zorginstituut heeft kennisgenomen van de stukken en beoordeeld of verweerder terecht het gevraagde heeft afgewezen. Gelet op het bovenstaande adviseert het Zorginstituut tot nader onderzoek.

Hoogachtend,

Hoofd afdeling Zorg

Zorginstituut Nederland
Zorg

Datum
25 juni 2018

Onze referentie
2018031865